

бунара преслабља Самарјанки. Јакобљев бунар, крај којега разговарају, служи му за поређење са вечним избором од кога се беше не жедни, него се вечно најјаја Живошом Вечним, а који нам Он нуди. Неизрециво дивним шексјовима химни и песама на служби овој недељној дана Небо се позиба да се радује и земља да се весели јер је Христос који Својом смрћу и Васкрсењем избавља од пројасици цело човечанство, понудио жени из Самарије избор исцелена, да не жедни вековима. Дирљив је сусретл Госиода а Самарјанке; Госиод хоће да она прекозна живош вечни, да јој ошбори душу и срце, да она изабере живош вечни, шле јој уиућује позиб да "шражи воду живу" иако Он види и зна сав њен живош, све њене мане...

Шесте Васкрсне Недеље вршимо литургијски помен чуда Христова над слећим као паралелу Васкрсења. Црква поје да је Слеи, просветишши се уознао Дабавца Свећлосци и Сшборишела Свећлосци који је засијао широдневно из проба и освешлио Земљу Својим Васкрсењем.

У среду 6. Васкрсне Седмице, Седмице о Слеиом (8. јуна/26. маја) закључујемо четрдесетодневно прославу Васкрса службом Оданија Пасхе - Васкрса. Ова служба се обавља свечано проишошењем сшхихоба и појањем Васкршеи Тројара. На Свећој Гори и још понеде овога дана служи се исшобешна служба као пробој дана Васкрса-јутрење са литургијом а поодне шлој дана боослужењем зајочшемо прославу Вазнесења Госиоднеи.

7. Васкрсне Недеље сећамо се литургијским сабрањем свећих ошлаца Прбој Васељенској Сабора из 325. године када су Св. оци руковођени Духом Свећим изнели и ушврлили боомдаровану исшину да је Васкрсли и на небо Вазнесени Христос исшинишши Бои и у шелу сабршен Човек, Син човечији и Боочовек.

СВЕТИ КИРИЛ И МЕТОДИЈЕ РАВНОАПОСТОЛНИ,

24/11. мај

Пореком су браћа од знаменитих родитеља Лава и Марије из Солуна. Старији Методије као официр проведе 10 година међу македонским Словенима где научи језик. Потом се предаде монашом подвигу где му се, доцније, придружи и Константин. Составили су азбуку словенску од 38 слова и преводили црквене књиге с грчког на словенски. На позив кнеза Ростислава распростирали су веру хришћанску по словенским крајевима. Кирил, по рођењу Константин, је због своје учености називан Константин Филозоф, а касније је у великој схими примио име Кирил.

СВЕТИ ЦАР КОНСТАНТИН ВЕЛИКИ и мајка негова ЈЕЛЕНА

3. јун/21. мај

Константин је син римског цара Констанција и царице Јелене. Пред прву од негове три велике победе јавио му се, по дану, пресјалан крст на небу сав окићен звездама и са натписом "Овим побеђу". Удивљен, Цар је наредио да се испује велики крст сличан овоме и да се носи пред војском. Сином крста задобио је славне победе над бројно надмоћним непријатељем. Након прве битке издао је знаменит Милански едикт, 313. год. да престане гонење хришћана. Изградио је диван град на Босфору и назвао га Константинопол, данашњи Цариград а турски Истанбул. Оболео је од губе и следећи речи св. Петра и Павла, који му се приказоу, пронађе епископа Силвестра, и овај га поучи вери хришћанској, и вером губа излече са неговог тела. Сазвао је Први васељенски Сабор да се разјасни смутење које је, међу хришћанима изазвао Арије. Јерес би осуђена а православље утврђено.

Царица Јелена ревноваше, изузетно, за хришћанство и на свом путу у Јерусалим би јој даровано да пронађе Часни крст Господни. Сазидала је на Голготи цркву Васкрсења. У својој 80. години, ова света жена представила се Господу, 327 године. Цар Константин надживео је своју мајку 10 година и упокојио се у својој 65. години. Тело му се налази у Цариграду у цркви Светих Апостола.

ВАЗНЕСЕЊЕ ГОСПОДЊЕ – СПАСОВДАН

9. јун/27. мај

На јутрењу Мк. 16,9-20. На Лит. ап. 38. (Дал. 1,1-12); Јев. Ап. 24,36-53.

Пошто се 40 дана по свом Васкрсењу Господ јављао ученицима говорећи им о Царству Божијем и пошто им је заповедио да се не удаљују из Јерусалима, него да чекају Обећање тј. Силазак Светога Духа на Апостоле, изведе он ученике до Витаније подиже руке и благосиљајући их узнесе се на небо. Гледајући пут неба Узлажење Господово са Горе Јелеонске, анђели објавише да ће исти Исус, који се од њих вазнео на небо, на исти начин на који се узнео доћи и у Другом и Славном Његовом Доласку у овај свет. Овај празник празнујемо наредних девет дана у Попразништву, све до петка Седме седмице по Васкрсењу а 17/4. јуна прославићемо Оданије Вазнесења.

На вечерњи ћемо слушати одељке из Књиге Пророка Исаје из Старог Завета у којима пророкује овај новозаветни догађај, а на јутрењу (обједињена служба) део из Св. Јеванђеља по Марку о јављањима Васкрслог Господа и само Вазнесење Његово на Небо. Господ шаље Једанаесторицу (без Јуде) "у мисију проповедања Јеванђеља сваком створењу по свему свјету". Као што сведочи Црква, Господ како онда тако и данас потврђује разним знацима и чудима истинитост објаве Јеванђеља.

На Св. Литургији чита се о самом догађају Вазнесења из последњег одељка Јеванђеља по Луки и о догађајима јављања Господа ученицима када затражи храну од њих да би се Апостоли а и ми уверили да је Његово Васкрсло Тело право људско тело, али ослобођено времена и простора. Апостоли се враћају у Јерусалим да сачекају Његово Обећање - Силазак Духа Светога који ће целу Цркву "обући у Силу с висине".

Честитало вам, драги парохијани, овај велики празник желећи вам да се учвршћујете у вери истинитој и надању у Други Христов Долазак, који ће као што на овај празник чујемо из Дела Апостолских, доћи на исти начин као што Узлази Оцу у Царство Небеско и у пуној слави Прослављеног Богочовечанског Тела. Без те вере и без те наде узалудан би био наш труд и наша вера. Основ за ту веру и наду је наше сједињавање са Христом кроз Свету Тајну Причешћа на служби Захвалности и Приношења – Евхаристији – Светој Литургији; сједињавање са Његовим Телом које Вазнесењем узлази у Царство Небеско. Ту смо сигурни да ћемо сусрести Господа, не тражимо Га изван Св. Литургије. Примајмо Господа вером Томином, вером Мирносица, вером Раслабљеног, вером Самарјанке, вером Слепога и вером свих оних који су пред Богом и људима посведочили ту веру и које ми као свете призивамо да буду наши заступници пред Богом и предводници на путу у Царство Небеско.

СУБОТА УЧИ ДУХОВА - ЗАДУШНИЦЕ ДУХОВСКЕ 18/5. јун

И у данима радости Васкрсења и Вазнесења Господа нашега Исуса Христа у Телу на Престо Славе Божије Црква се моли за упокојене чланове своје свете заједнице, оне који су уснули у нади на васкрсење и живот вечни. Мада се и на свакој св. Литургији молимо и за уснуле у Господу, Црква оглашава и посебне дане када се молимо за наше упокојене да их Господ препозна као Своје, оне који ће ући у радост Оца Небеског по Другом и Славном Христовом Доласку. Ове, као и све наше молитве, добијају пуноћу своју када се улију у Свету Литургију.